

SECCIÓ DE SENDERS AE TALAIA

CAMÍ RAMADER DE PONENT

Eta 1: PRADES – MAS DEL VIOLINISTA - PEDRERA DEL SOLÀ BARRANC DELS TORNERS - CAMÍ DE RIUDABELLA - POBLET

7 de setembre de 2025

HORARI PREVIST

Sortida de la plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Prades. Esmorzar.	9 h
Portal de Prades. Inici de l'etapa.	9 h 30 min
Mas del Violinista. Reagrupament.	10 h 30 min 10 h 40 min
Pista. Reagrupament.	11 h 40 min. 11 h 50 min.
Final baixada. Reagrupament.	12 h 20 min 12 h 30 min
Poblet. Final d'etapa. Sortida cap a l'Espluga de Francolí	14 h 14 h 10 min
Dinar	14 h 30 min
Sortida cap a Vilanova i la Geltrú.	16 h 30 min
Vilanova i la Geltrú.	18 h

Notes.-

- ** Esmorzarem en alguns dels bars que hi ha a la plaça Major de Prades (cadascú pel seu compte). Dinarem al Restaurant Casal de l'Espluga de Francolí.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual amb els que us segueixen; si cal espereu-vos**. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (Penseu que aneu en grup).
- ** Atenció: Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) utilitzeu només el telèfon 692 620 181 (Isidre Poch).
- ** El vocal coordinador d'aquesta sortida és l'Isidre Poch (692 620 181). En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

CAMÍ RAMADER DE PONENT

Eta 1: PRADES – MAS DEL VIOLINISTA - PEDRERA DEL SOLÀ BARRANC DELS TORNERS - CAMÍ DE RIUDABELLA - POBLET

7 de setembre de 2025

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Aquest recorregut de Prades a Poblet aprofita trams de l'antic camí ramader que passava per aquestes dues localitats. Començarem la primera etapa del Camí Ramader de Ponent al portal de Prades (Baix Camp).

El tram inicial és força agradable per dins d'un bosc amb roures de fulla gran (roure reboll), per un camí que va pujant fins arribar al mas del Violinista. Una mica més endavant trobarem un plafó amb informació del jaciment arqueològic de la necròpolis de la Roca del Gríngol. Aquest és el punt més alt de l'etapa d'avui (1.170 m).

A partir d'aquí, començarem a baixar: primer de forma suau fins a l'entrada d'un reguerot o xaragall on el pendent s'accentua. Anirem trobant diversos plafons indicadors del camí cap a Poblet i també alguns altres rètols informatius de les places carboneres característiques de la zona. Durant el recorregut trobarem força indicis d'aquesta mena de sòl carboner. L'activitat carbonera va ser clau durant els anys cinquanta fins a l'arribada del gas i altres sistemes més moderns. Més endavant arribarem a la pedrera del Solà, un altre testimoni de l'aprofitament de la muntanya, d'on s'extreia pissarra amb quars de gra fi, que servia per acabar de polir les eines de tall.

Un cop finalitzem la baixada, els últims quilòmetres es fan majoritàriament planejant per una pista. Travessarem un torrent i passarem per sota el pont de Torners. En aquest punt trobarem unes vinyes que s'aniran intercalant amb el bosc d'alzines. Lluny veurem el castell de Riudabella, una antiga granja cistercenca convertida en mansió fortificada d'estil historicista, declarat bé cultural d'interès nacional. Nosaltres seguirem el camí principal que creua el riu Sec per acabar travessant unes altres vinyes i continuar caminant fins arribar a Can Pastor i finalment a Poblet.

En finalitzar l'etapa, l'autocar ens portarà a l'Espluga de Francolí, on dinarem al restaurant Casal de l'Espluga.

El camí ramader que connecta Prades amb el monestir de Poblet servia tant per anar a mercat a Prades com per fer la transterminància i s'hi desplaçava el ramat, a l'estiu a les pastures de muntanya i a l'hivern a les pastures de la plana.

Horari	Distància (km)	
	Parcial	Total
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa d'avui al portal de Prades (951 m) i travessem la carretera per continuar cap a l'avinguda de la Mare de Déu de l'Abellera. Pugem lleugerament. Hi ha xalets a banda i banda, alguns fets amb pedra vermella de Prades. El carrer planeja.

0:06	0:06	0,376
------	------	-------

Arribem a la Creu de Montblanc (956 m). A prop hi ha un pal indicador que marca l'inici de l'itinerari núm. 7, que seguirem avui fins a Poblet. Prenem aquest camí de terra tot recte. A la nostra esquerra hi ha un camp d'avellaners. El camí planeja, però aviat comença a pujar. A mà dreta anem trobant algunes cases.

0:07	0:13	0,836
------	------	-------

Deixem un camí ample a l'esquerra. Nosaltres continuem recte pel camí ramader. Més endavant hi ha un marge de pedra seca a l'esquerra. Comencem a trobar exemplars de roure reboll (*Quercus Pyrenaica*). El camí puja.

0:03	0:16	0,993
------	------	-------

Pugem per un tram sorrenc erosionat. Aviat el camí planeja. A la dreta veiem un marge de pedra seca robust ple de líquens. Avancem per un bosc de roure reboll i pi roig.

0:10	0:26	1,687
------	------	-------

Arribem a un trencall. A la dreta hi ha un petit pal indicador. Continuem recte. A l'esquerra, a un nivell inferior, hi ha un altre camí paral·lel. Ara el bosc és només de pi roig.

0:03	0:29	1,846
------	------	-------

Arribem a una cruïlla de camins, amb diversos pals indicadors. Nosaltres continuem en la mateixa direcció que portàvem, deixant un camí que puja cap a la dreta i dos altres camins que marxen cap a

l'esquerra. Guanyem alçada pel bosc, pel costat d'un torrentet que ens queda a l'esquerra. Quan el camí planeja, deixem un sender que puja pel bosc a mà dreta. Tornem a guanyar alçada.

0:06 0:35 2,215

Quan el camí fa un gir tancat a la dreta, el deixem per agafar a mà esquerra un sender per dins del bosc.

0:02 0:37 2,315

Sortim al revolt d'un camí i el prenem en la mateixa direcció que dúiem. Poc més enllà, deixem un camí a la dreta. Guanyem alçada pel costat d'un torrentet que ens queda a la dreta.

0:08 0:45 2,738

Travessem el torrent dels Bassots. El camí és ample i puja fort. Ara tenim el torrent a l'esquerra. A partir d'un curt tram cimentat, la pujada se suavitza. A les envistes d'una casa blanca es torna a dreçar.

0:08 0:53 3,174 **Reagrupament**

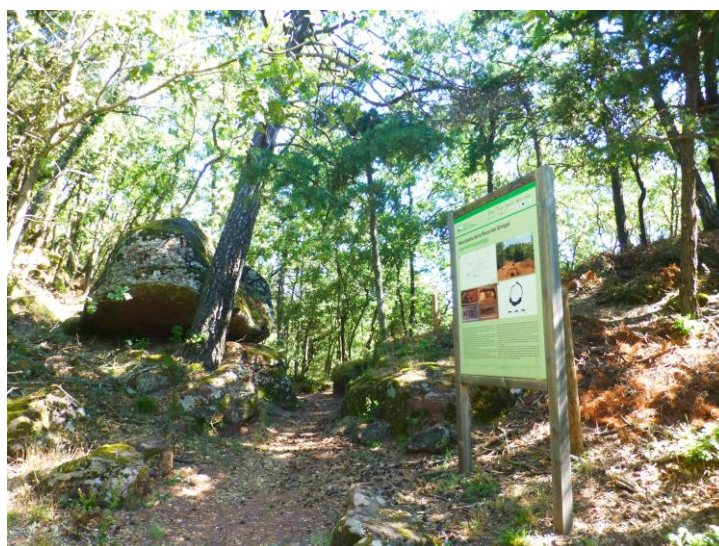
Sortim a un trencall ample amb un pal indicador. Girem a mà esquerra i passem pel costat del recinte ramader del mas del Violinista. Pugem i aviat planegem pel bosc. El camí és agradable.

0:05 0:58 3,470

El camí fa un gir tancat a l'esquerra, hi ha un pal indicador. En aquest punt, el deixem per agafar un sender a mà dreta que entra al bosc. Anem pujant.

0:02 1:00 3,561

A l'esquerra tenim una roca, que serveix de fita per limitar el terme de Prades i de Vimbodí i Poblet. A la dreta tenim un plafó informatiu del jaciment arqueològic de la Roca del Gríngol. Aquest és el punt més alt de la travessa d'avui (1.170 m).

Passada la roca, deixem un sender a la dreta i iniciem el descens per l'altre vessant. Aviat arribem a un trencall amb un pal indicador. Continuem recte. És el GR 171.

Anem per un camí ample i força planer per bosc.

0:06 1:06 3,991

Trobem un indicador i un camí que seguirem a mà esquerra. Travessem un prat en descens suau. El camí és poc definit. En un indicador, decanem cap a l'esquerra i entrem al bosc.

Sortim del bosc, passem pel costat d'un pal indicador i seguim un senderol per una esplanada amb arbustos. Més enllà, anem perdent alçada per un alzinar.

0:09 1:15 4,417

Arribem a un petit indicador de places carboneres. A la dreta tenim un barranc. Bona panoràmica. Continuem flanquejant pel camí, que té trams rocallosos. Anem perdent alçada.

0:08 1:23 4,753

Trobem un altre pal indicador de places carboneres. Continuem perdent alçada pel camí rocallós.

0:03 1:26 4,810

A l'esquerra hi ha la petita pedrera del Solà. El sender planeja i després guanya una mica d'alçada per l'alzinar, però aviat torna a baixar suaument. Anem trobant rètols informatius de les places carboneres. Avancem una estona per aquest sender, que al cap d'una estona planeja i guanya una mica d'alçada. El tram final torna a baixar.

0:14 1:40 5,590

Sortim del bosc i entrem en un tallafocs. El seguim en la mateixa direcció, deixant un pal indicador a mà esquerra. Bona panoràmica.

Passem arran d'un indicador de l'itinerari núm.7. Baixem per l'alzinar. Trobem un altre pal indicador de l'itinerari que anem seguint i tornem a avançar arran del tallafocs carener.

En un altre pal indicador tornem a entrar al bosc d'alzines.

0:10 1:50 6,275

Quan trobem un senyal del camí ramader, tornem a avançar pel costat del tallafocs. Poc més endavant, al peu d'un pal indicador vertical, abandonem definitivament el tallafocs i el pendent del camí s'accentua per dins del bosc.

0:07 1:57 6,434

Deixem una drecera a la dreta i continuem recte.

0:01 1:58 6,491 **Reagrupament**

Troblem una tanca i baixem per unes escales. Travessem una pista i, a l'altra banda, baixem per unes altres escales. El sender baixa pronunciadament i fort per un reguerot ben fressat. El sender va fent ziga-zagues entre pins i alzines (compte amb les relliscades!).

Durant la llarga baixada anirem trobant alguns pals de places carboneres.

0:20 2:18 7,645

El sender fa diverses llaçades pronunciades, cosa que ajuda a suavitzar el pendent. Continuem baixant per un bosc aclarit. Poc més avall, el camí planeja.

0:07 2:25 7,764 **Reagrupament**

Desemboquem en un trencall ample de camins. Continuem en la mateixa direcció, deixant el camí de la dreta que puja. El nostre camí és ample i planer. Poc més endavant travessem el barranc dels Torners, de llera ampla i pedregosa. Continuem pel camí ample vorejat d'alzines. Més enllà perdem alçada suaument.

0:12 2:37 7,904

Travessem un pas barrat per un cable. Deixem un plafó a la dreta i un camí a l'esquerra. Continuem recte entre alzines.

0:05

2:42

8,974

A les envistes d'una carretera amb ponts, prenem un camí a mà esquerra (pal indicador). Al cap de poc, al peu d'un altre indicador, anem a mà dreta per una esplanada en direcció al pont que té dos ulls. El camí és pedregós.

0:04

2:46

9,196

Passem per sota la carretera T-700. Fem un tram per dins del bosc i voregem un camp erm, amb una separació marcada per una filada de pedres. Hi ha un pal indicador.

0:04

2:50

9,464

S'acaba el camp per on anem, passem arran d'un indicador i entrem en un bosquet d'alzines. Guanyem una mica d'alçada.

0:03

2:53

9,561

S'acaba el bosquet. Voregem una vinya per l'esquerra. Mentre avancem, a l'esquerra tenim alzines i a la dreta, els ceps de la vinya.

0:03

2:56

9,788

Deixem un camí a la dreta, que va cap a una masia i continuem recte pel costat de les vinyes. A mà dreta podem veure, allunyat, el cimbori de Poblet.

0:04 3:00 10,122

Deixem el camí que envolta la vinya i passem una tanca de fusta. Entrem en un alzinar.

0:02 3:02 10,453

Travessem una pista i continuem recte en la direcció que portem, arran d'una tanca i d'un senyal. El camí és ben recte i planeja per un alzinar amb algun pi blanc.

0:05 3:07 10,645

Sortim a un camí ample. Cap a l'esquerra aniríem al castell de Riudabella, que veiem al fons. Nosaltres anem a mà dreta, pel costat d'una línia elèctrica. El camí fa una recta llarga i planera.

El camí gira lleugerament a la dreta i comença una segona llarga recta, pel costat de la línia elèctrica. Al fons veiem Poblet.

0:13 3:20 11,707

El camí fa un gir a la dreta per travessar el barranc de Castellfollit. Pugem lleugerament pel camí principal, mentre deixem algun sender a la dreta.

Trobem un indicador i passem arran d'unes torres elèctriques i d'una filera de xiprers. A la dreta hi ha vinyes i una masia.

0.11 3:31 12,495

Deixem camins a dreta i esquerra. Continuem recte, pel costat de xiprers i de la línia elèctrica. A la dreta tenim una filera d'oliveres.

S'acaben els xiprers i s'obre el panorama. Guanyem una mica d'alçada. En dues ocasions deixem camins a dreta i a esquerra i continuem recte.

0:10 3:41 12,801

Deixem a l'esquerra un plafó i un camí que baixa, girem cap a la dreta pel costat de can Pastor i tra-
vessem una carretera. Prenem un sender que gira a l'esquerra i s'encara cap a Poblet.

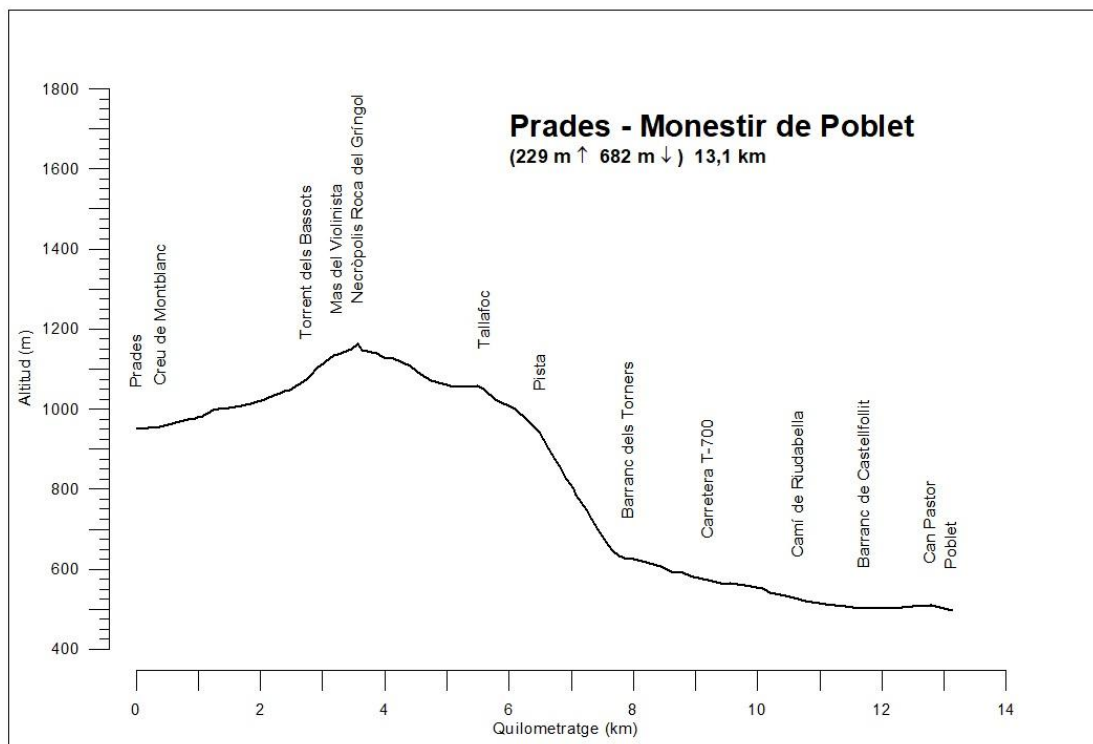
0:04

3:45

13,111

Sortim a un camí ample. El travessem, deixant un corral a la dreta i continuem per un senderó es-
glaonat que ens condueix a l'aparcament de Poblet on finalitza l'etapa d'avui.

Equip de preparació (29/07/2025): Gori Carvajal, Josep Corella, Carles Lluch, Josep Olivella i Agustí Poch.

Prades (Baix Camp)

El terme de Prades ocupa l'extrem nord de la comarca. És limitat per la Febró (sud), Capafonts (sud-est i est), Mont-ral (est, de l'Alt Camp), per Vimbodí (nord-est), Vallclara (nord), Vilanova de Prades (nord-oest) i en un punt per Montblanc (nord-est), tots quatre municipis de la Conca de Barberà, i Cornudella de Montsant (oest i sud-oest, del Priorat). Prades és situat al centre de les muntanyes del seu nom.

Les muntanyes de Prades, que han estat declarades espai d'interès natural, ocupen pràcticament tot el terme, el qual és, doncs, molt esquerp, entre els 900 i els 1.000 m d'altitud.

L'únic nucli de població és la vila de Prades, que queda comunicada per diverses carreteres locals amb l'Espluga de Francolí i Vilanova de Prades, amb Albarca i Cornudella de Montsant i, a través del coll de Prades, amb Capafonts i la Febró.

La població: les primeres dades demogràfiques conegudes de la població (*pradencs*) són del 1497, en què hi havia 111 focs. El 1515 en tenia 107 i els habitants passaren de 397 el 1719 als 797 el 1787, 714 dels quals figuraven com a comerciants. Al segle XIX, Prades assolí el nombre més elevat d'habitants: 1.090 h el 1860, moment en què s'inicià la davallada que el portà als 931 h el 1897. Al llarg del segle XX la despoblació, accentuada inicialment per la crisi de la fil·loxera, no s'aturà fins al final dels anys noranta (911 h el 1900, 583 el 1960, 530 el 1991 i 561 h el 2001). L'any 2005 hi havia 612 h. El creixent èxit com a lloc de segona residència fa que els habitants augmentin força a l'estiu, condició iniciada ja el 1929 quan s'hi projectava la construcció d'un gran sanatori antituberculós.

L'economia: a meitat del segle XIX, Prades produïa blat, llegums, vi i patates i criava també ramats d'ovelles i porcs. També hi destacava l'extracció de plom, una pedrera de pedra d'esmolar i la venda de taulons de pi i rovellons. Gran part del terme és ocupat per garrigues i boscos de pins, roures i alzines. Les terres de conreu es dediquen principalment a cereals, patates (molt apreciades, han obtingut la denominació de qualitat), avellaners, ametllers i castanyers. La Cooperativa Agrícola funciona des del 1946. Pel que fa a la ramaderia, hi ha cria d'aviram i bestiar oví. N'és tradicional

l'apicultura.

Hi ha mercat setmanal el dimarts i el divendres. Antigament s'havia celebrat la fira de sant Bartomeu, de bestiar, a l'agost.

La Vila Vermella:

a plaça porxada de Prades, mostra de l'antiga esplendor, és d'una gran bellesa i té gran anomenada, sobretot la font esfèrica de caire renaixentista, reproduïda al Poble Espanyol de Barcelona. De les seves antigues fortificacions resten només alguns trossos de muralla, basaments de torres i dos notables portals adovellats; del castell de Prades sols resta el record i algun vestigi de la seva església romànica.

És interessant l'església parroquial de Santa Maria, d'una gran nau, de transició del romànic —al qual pertany la porta lateral— al gòtic, amb elements renaixentistes, com la façana principal; l'absis és sisavat i té els angles reforçats per contraforts. Davant la porta lateral que s'obre vora el portal de la muralla hi ha una creu de terme, possiblement del segle XIII.

Els edificis són de pedra vermella, la dita pedra esmoladora. Això ha fet que Prades sigui coneguda com la *Vila Vermella*. El nucli vell de la vila de Prades ha estat declarat conjunt historicoartístic.

Prades celebra la seva festa major per santa Florentina, a l'octubre, i la festa major d'estiu al final d'agost, mes en què s'organitza també un concurs de gossos d'atura. Altres celebracions destacades són el Carnaval, amb la tradicional *gitanada* (comparsa de gent disfressada de gitanos); la festa de la Farigola, al maig, la festa de les castanyes, per Tots Sants, la festa d'inici de la campanya de la patata, al setembre, i la popular festa del Cava, pel juliol, en la qual és típic fer rajar xampany de la font de la plaça.

Necròpolis de la Roca del Gríngol

La Roca del Gríngol està situada al punt més alt de l'etapa d'avui, envoltada d'arbres que en dificulten la visió directa. El jaciment de la Roca del Gríngol és conegut des dels anys 60 del segle passat, quan diversos treballs forestals amb maquinària pesant van posar al descobert algunes tombes de lloses, que foren després buidades per aficionats locals, sense que fos possible esbrinar ni la cronologia ni la tipologia de les estructures.

Les intervencions arqueològiques realitzades d'ençà de l'any 2015 han permès aportar dades sobre aquest conjunt funerari. Es tracta d'una necròpolis de tombes de lloses que es localitzen agrupades vers la carena, possiblement prop d'un lloc de pas antic.

Fins a la data s'han localitzat 6 enterraments, tots ells del tipus caixa de lloses. És a dir, són caixes fetes de llenques de pissarra, als costats i com a coberta, dins dels quals s'inhumaven els cossos dels

finats. Se n'han excavat només 5 i s'han recuperat un total de 4 individus entre les intervencions de 2015 i 2018.

L'estudi antropològic de les restes òssies ha determinat que aquestes restes es corresponen a les d'una dona jove d'entre 17 i 25 anys, un adult jove de sexe indeterminat d'entre 20 i 25 anys, un home adult d'edat indeterminada i un individu de sexe i edat indeterminat, però en tot cas major de 30 anys.

Les restes conservades de l'esquelet de la noia jove eren molt limitades. Tot i això, a la part conservada del cap va aparèixer una arracada de bronze amb danes de pasta de vidre. Es tracta d'una peça força interessant, ja que a les necròpolis d'aquesta època apareixen molt poques peces de valor arqueològic, i menys encara d'aquestes característiques.

Tot i les poques peces d'aixovar associades als enterraments, tant alguns dels materials recuperats, així com la pròpia tipologia formal de les tombes de llosa, permet datar-les entre els segles VI i X.

Pedrera del Solà

Trobem aquesta petita pedrera a la primera part del descens de l'etapa d'avui, arran del sender rocallós. Aquesta pedrera amb gresos fins quarsítics del període Carbonífer va ser explotada per tal d'obtenir "pedra d'afinar", una varietat de pedra d'esmolar de gra fi. Aquesta pedra permet eliminar menys material de l'eina de tall i, per tant, fer ajustos fins a ganivets i altres eines de tall. Aquestes pedres eren molt ben valorades en el mercat.

El gres vermell del Bundsandstein, present en aquestes contrades, era la roca utilitzada per a fer la primera esmolada, ja que és de gra fort.

"Ser més dur que una pedra d'esmolar" és una frase feta que s'aplica a persones tossudes, de poca intel·ligència, obtuses.

Monestir de Poblet

Monestir cistercenc (*Santa Maria de Poblet*) del municipi de Vimbodí i Poblet (Conca de Barberà).

Història

Les terres per a la seva fundació foren donades el 1150 per Ramon Berenguer IV de Catalunya-Aragó a l'abat de Fontfreda. Molts fidels es vincularen a la comunitat com a familiars i feren donacions de terres. La comunitat conreava la terra, tenia ramaderia transhumant i una quadra, i organitzà granges agrícoles.

El 1185 ja tenia un hospital per a pobres. La biblioteca del segle XII era composta d'obres bíbliques, litúrgiques, patrístiques, d'ascètica i de costumaris. En aquest segle es construí l'església, el refetor, la infermeria i part del claustre, en l'estil cistercenc. Des del segle XII el monestir tingué domini senyorial de dret privat sobre alguns pobles. La conjuntura general i les edificacions provocaren una crisi econòmica breu (1298-1300).

Al segle XIII, l'administració interna es descentralitzà. L'abat Copons començà a adquirir la jurisdicció de dret públic sobre alguns dels pobles senyorejats pel monestir (1334). Aquest personatge feu fer la còpia més antiga conservada de la crònica catalana de Jaume I (1343). En aquests anys, Pere III feu fer les tombes (1340) i la muralla (iniciada el 1369). El rei donà a Poblet els seus llibres d'història per a fer al monestir una biblioteca pública de les gestes de la dinastia. Martí l'Humà hi feu fer el seu palau (1397-1406), que restà inacabat. Ja des del segle XIII, moltes terres de granges foren parcel·lades i cedides en arrendament.

Durant els segles següents la comunitat va passar per diversos episodis històrics: guerres, plets, etc. Jaume Finestres publicà la seva història del monestir (1753-65). El 1809 el monestir fou saquejat pels francesos i el 1811 confiscat, però el 1813 els monjos s'hi reinstal·laren. El decret de supressió dels ordes monacals (1820) l'eximí, i restà com a casa de reunió d'exmonjos bernats, però amb confiscació de béns. L'aixecament de fra Antonio Marañón (1822), trapenc de la comunitat novament allotjada a Poblet, portà aviat la supressió, i el monestir fou víctima d'assalts i robatoris. En 1823-24 la comunitat hi retornà. El 1835 alguns monjos foren exiliats i la resta, amenaçats per ambdós bàndols polítics, davant la crema de convents de Reus, es dispersaren i el monestir fou espoliat. Les despulles dels reis, recollides a l'Espluga de Francolí, foren dutes a Tarragona (1843) i no retornaren al monestir fins el 1952.

La Comissió de Monuments Històrics i Artístics (1849-1930) deturà tot el que pogué la destrucció i restaurà una part del monestir, que el 1921 fou declarat monument nacional. El 1930 es fundà el Patronat, en bona part gràcies a Eduard Toda i Güell, que n'impulsà la restauració, i es reconcilià l'església (1935).

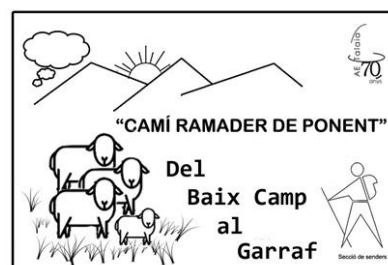
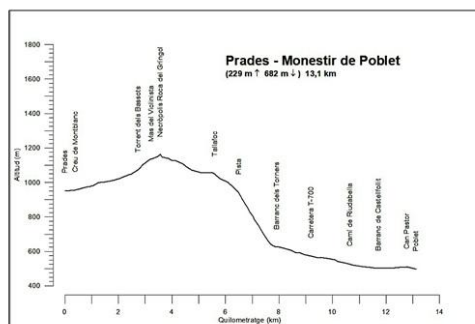
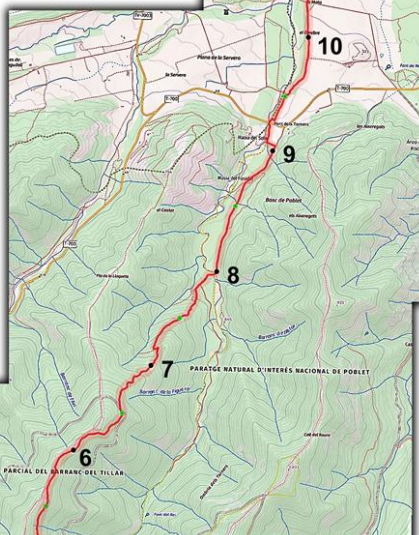
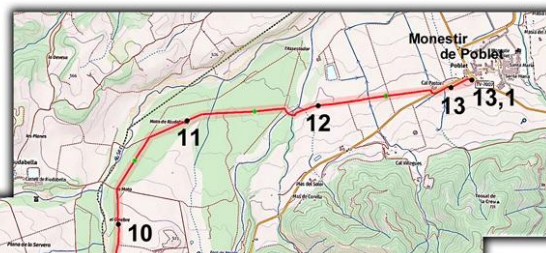
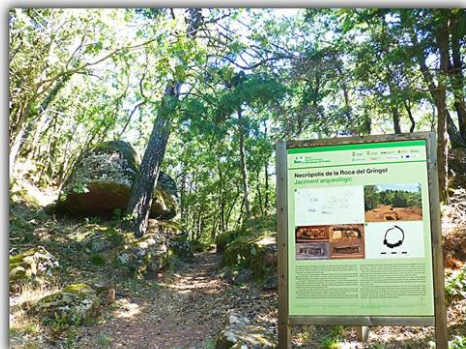

El 1953 fou cedit en usdefruit a l'orde del Cister. El 1967 un petit grup de monjos de Poblet fundà el monestir de Solius. El 1986 se celebrà a Poblet la cloenda del Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana. El 1991 la UNESCO declarà el monestir patrimoni de la humanitat. L'any 2010 li fou atorgada la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA

- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** El camí ramader. Itinerari 7
<https://parcsnaturals.gencat.cat/>
- ** Camí ramader de Poblet a Prades, itinerari 7
<https://concadebarberaturisme.cat>

Queti Vinyals, agost de 2025

Eta 01, 07 - SETEMBRE - 2025
PRADES - MONESTIR DE POBLET

